

Studiul 4
pentru 24 iulie
2021

COSTUL ODIHNELI

„Zidește în mine o
inimă curată,
Dumnezeule, pune
în mine un duh nou
și statornic!”
(Psalmii 51:10)

„Când tăceam, mi se uscau oasele pentru că toată ziua gemeam. Zi și noapte mâna Ta apăsa asupra mea; vlaga îmi ajunsese ca o uscăciune vărarică. ” (Psalmii 32:3-4 NTR).

Păcatul ne fură odihna. Recuperarea acestuia are un cost: pocăința (Psalmii 32:5). Povestea păcatului și pocăinței lui David ne ajută să înțelegem acest proces.

Am păcătuit! Ce fac?

- Acopăr? 2 Samuel 11.
- Mărturisesc? 2 Samuel 12:1-13.

Și apoi?

- Consecințele păcatului. 2 Samuel 12:14-23.
- O inimă nouă. Psalmii 51:1-12.
- Cuvinte noi. Psalmii 51:13-19.

ACOPERIREA PĂCATULUI

„Fapta pe care a săvârșit-o David a fost rea în ochii Domnului.” (2 Samuel 11:27 NTR)

Nu și-a împlinit datoria ca și rege (v. 1)

Căderea lui David a fost consecința unui cumul de greșeli făcute în lanț.

Nu și-a întors privirea, ci s-a complăcut în ispită (v. 2; cf. Iov 31:1)

A căutat modalitatea de a transforma dorința în realitate (v. 3)

A consumat păcatul (v. 4)

ACOPERIREA PĂCATULUI

"Fapta pe care a săvârșit-o David a fost rea în ochii Domnului." (2 Samuel 11:27 NTR)

A încercat să îți ascundă
păcatul înșelând un om bun (v.
5-12)

Căderea lui David a fost
consecința unui cumul de
greșeli făcute în lanț.

L-a suspus pe Urie riscului de a
păcătui, îmbătându-l (v. 13)

A poruncit o crimă (v. 14-25)

Căsătorindu-se cu Bat-Șeba a
dorit să acopere păcatul (v. 26-
27)

MĂRTURISIREA PĂCATULUI

„David a zis lui Natan: „Am păcătuît împotriva Domnului!” Și Natan a zis lui David: „Domnul îți iartă păcatul, nu vei muri. ” (2 Samuel 12:13)

Dumnezeu nu a stat cu brațele încrucișate la păcatul flagrant al lui David. Profitând de experiența lui David ca păstor și de simțul său de dreptate, profetul Natan a prezentat o parabolă care a stârnit în cele din urmă conștiința lui David (v. 1-6).

Pocăința sa a depășit durerea de a face rău grav lui Urie și Bat-Șeba. David era conștient că a păcătuît împotriva lui Dumnezeu (Psalmii 51:4).

Păcatul nostru îl rănește în cele din urmă pe Dumnezeu. Cu el, mai punem un cui în lemnul aspru care se îndreaptă de la Golgota spre cer.

Prin crucea lui Isus, pocăința sinceră are un răspuns imediat: „Iehova ți-a iertat păcatul”.

CONSECINȚELE PĂCATULUI

„Să dea înapoi patru mielușele, pentru că a săvârșit fapta aceasta și pentru că nu a arătat milă.” (2 Samuel 12:6 NTR)

Deși David a fost iertat imediat, Dumnezeu nu a evitat consecințele păcatului său.

David însuși își pronunțase propria sentință: Pentru viața unui singur om, avea să piardă viața a patru dintre fiii săi: primul fiu al lui Bat-Șeba, Amnon, Absalom și Adonia.

Dar păcatul nu numai că și-a adus consecințele, ci și pocăința și-a adus consecințele. David a recâștigat „bucuria mântuirii tale” (Psalmii 51:12).

Dacă Dumnezeu a iertat un adulter, un manipulator și un criminal, nu mă va ierta El? Gravitatea păcatelor mele nu contează, ci mai degrabă măreția harului lui Dumnezeu care este întotdeauna gata să-l ierte pe păcătos.

O INIMĂ NOUĂ

„Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule,
și pune un duh nou și statornic înăuntrul meu!” (Psalmii
51:10)

David îl roagă pe Dumnezeu să-i șteargă păcatele, să-l
purifice și să-i schimbe gândurile și sentimentele.

Nu mai vrea să continue să depindă de el însuși.
Numai depinzând de Dumnezeu puteți găsi siguranță,
bucurie și fericire.

Duhul Sfânt este singurul care poate face
această schimbare în inimile noastre (v. 11). El
ne conduce în procesul sfințirii, ne creează din
nou, ne ajută în lupta noastră cu ispita și ne
dă odihnă.

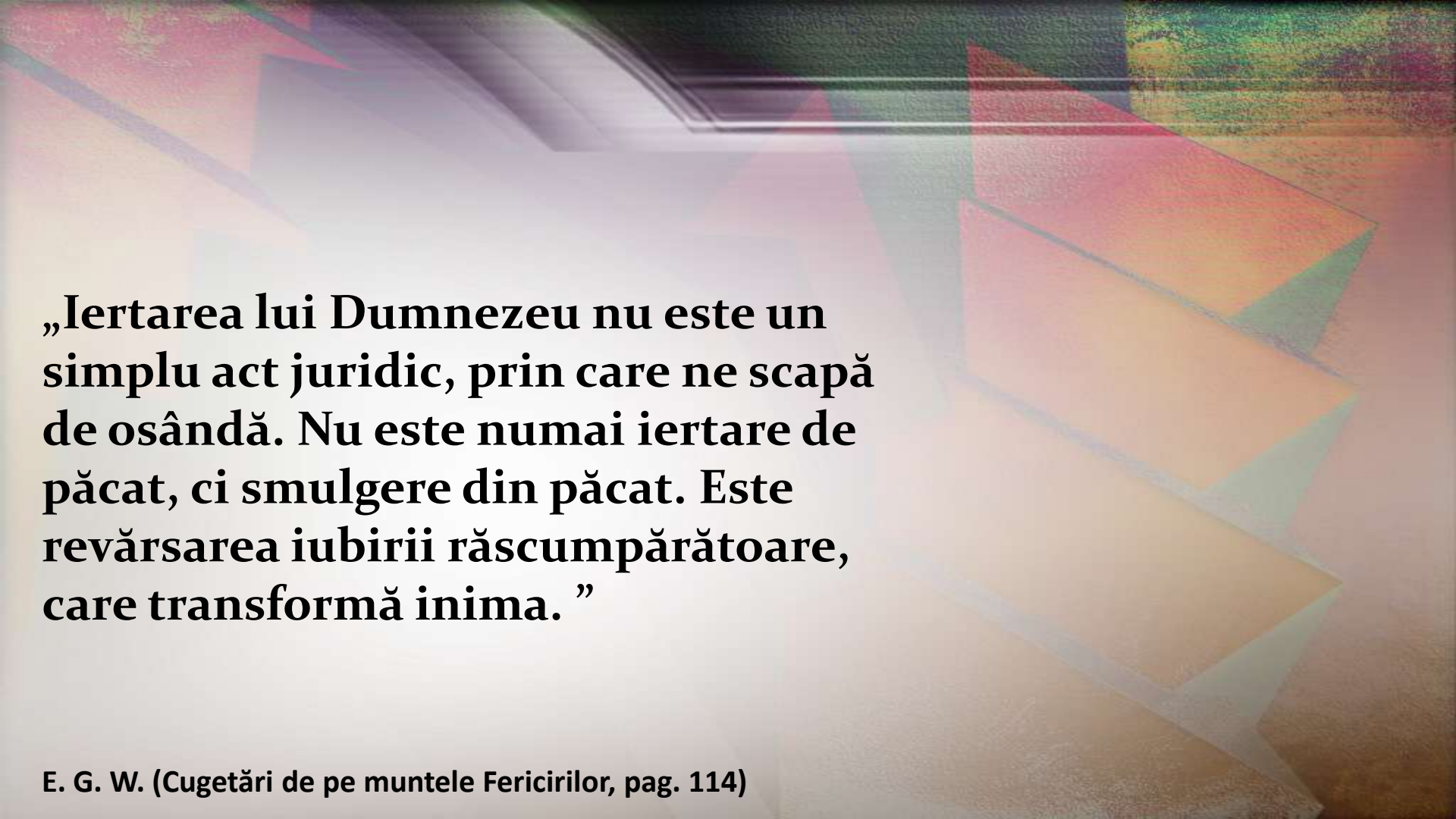
CUVINTE NOI

„Atunci îi voi învăța căile Tale pe cei ce calcă legea, și păcătoșii se vor întoarce la Tine.” (Psalmii 51:13)

David era rușinat de păcatul său. Toată viața și-a amintit de acea pată din palmaresul său. Cu toate acestea, a fost ceva mai mare decât rușinea lui: iertarea pe care a primit-o.

Nu a putut să tacă, a trebuit să povestească despre asta (v. 15). Alții trebuiau avertizați să nu facă aceleași greșeli. Trebuiau să știe că, dacă au păcătuit deja, aveau iertare în Dumnezeu. Vestea este prea importantă pentru ca noi să tăcem: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nedreptate” (1 Ioan 1:9).

„Iertarea lui Dumnezeu nu este un simplu act juridic, prin care ne scapă de osândă. Nu este numai iertare de păcat, ci smulgere din păcat. Este revărsarea iubirii răscumpărătoare, care transformă inima. ”

E. G. W. (Cugetări de pe muntele Fericirilor, pag. 114)